

הלכות הדרף היומי

מסכת נזיר

תוכן

- א. וטמא ראש נזרו בטהור שנטמא הכתוב מדבר שהוא טעון העברת שער והבאת ציפריין ולפטור את הנזיר בקבר שאין טעון העברת שער והבאת ציפריין..... 1
- ב. אין בין טמא שנזר לנזיר טהור שנטמא אלא טמא שנזר שביעי שלו עולה לו למנין ונזיר טהור שנטמא אין שביעי שלו עולה לו למנין... וקדש את ראשו ביום ההוא ביום הבאת קרבנותיו..... 2
- ג. נזיר שנטמא טומאות הרבה אינו מביא אלא קרבן אחד..... 2
- ד. קרבן אחד על הכל עד שיביא הטאתו הביא הטאתו ונטמא והביא הטאתו ונטמא מביא קרבן על כל אחד ואחד הביא הטאתו ולא הביא אשמו מונת..... 3

דף יח.

א. וטמא ראש נזרו בטהור שנטמא הכתוב מדבר שהוא טעון העברת שער והבאת ציפריין ולפטור את הנזיר בקבר שאין טעון העברת שער והבאת ציפריין

כבר התבאר לעיל דף ו. שנזיר¹ שנטמא בין בזדון בין בשגגה ואפילו טמא אהו עכו"ם באונס² סתר הכל בימים הקודמים שמנה לנזירותו, ומגלה תגלחת טומאה ומביא קרבנות טומאה, והן שתי תורים או שני בני יונה, אחד לעולה ואחד לחטאת, וכבש בן שנתו לאשם. ומתחיל למנות ימי נזירות, שנאמר (במדבר ו פסוק יב) וְהַיָּמִים הָרֵאשֹׁנִים יִפְלוּ פִי טָמֵא נְזִיר, ואפילו נטמא ביום מלאת ימי נזרו בסוף היום סתר הכל.

אולם מי שנדרר³ והוא בבית הקברות על אף שנזירות חלה עליו, גם אם התרו בו שלא יזיר שם אינו מגלה שערו כשיצא משם, ואינו מביא קרבן טומאה וכן אם נטמא שם בבית הקברות באחת מן הטומאות שהנזיר מגלה עליהן⁴,

¹ רמב"ם הלכות נזירות פרק ו הלכה ג

² ומדגלי קרא גבי נזיר דדוקא אונס משמע דדוקא גבי נזיר חייב אבל בכל אינך הדרינן לכללין דאונס פטור מכל מעונש ומקרבן מולגעה לא תעשה דבר ודברים פשוטים הם. לחם משנה הלכות שננות פרק י הלכה ח

³ רמב"ם הלכות נזירות פרק ו הלכה ח

⁴ שהרי טומאת בית הקברות עצמה אין הנזיר מגלה עליה וכדתנן בפ"ו דנזיר (דף נ"ד) דגולל ודופק הם מהדברים שאין הנזיר מגלה עליהם. כסף משנה שם.

תרומות והנצחות – בנק הדואר ח"ן 22887389 – ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרף היומי

מסכת נזיר

אינו מגלה ואינו מביא קרבן טומאה. שנאמר (שם פסוק ט) וְטָמֵא ראש נזרו וְגִלַּח ראשו בַּיּוֹם שֶׁהָרְתּוֹ וגו' במי שהיה טהור ונטמא הכתוב מדבר, שיהא טעון העברת שער והבאת ציפורין, ולפטור את הנזיר בקבר.

ב. אין בין טמא שנזר לנזיר טהור שנטמא אלא טמא שנזר שביעי שלו עולה לו למנין ונזיר טהור שנטמא אין שביעי שלו עולה לו למנין ... וקדש את ראשו ביום ההוא ביום הבאת קרבנותיו

תגלחת טומאה⁵ כיצד היא, הנזיר שנטמא באחת מן הטומאות שהוא מגלה עליהן הרי זה מזה עליו בשלישי ובשביעי, ומגלה שער ראשו בשביעי וטובל בשביעי אחר ההזיה כדרך כל טמאי מת, ומעריב שמשו ומביא קרבנותיו בשמיני, וסותר כל הימים הקודמין ומתחיל למנות נזירותו יש שמונה מהשביעי, ויש שמונה מהשמיני.

כיצד: כבר התבאר לעיל דף יז. שאם נדר בנזיר⁶ והוא טמא מת שחלה עליו נזירות, אם שהה בטומאתו כמה ימים אין עולין לו⁷, עד שיזה שלישי ושביעי ויטבול בשביעי, ויום שביעי שלו עולה לו ממנין נזירות לנזירות זו שנדר והוא טמא, מכיון שנגמרה טהרתו.

אבל נזיר טהור שנטמא אינו מתחיל למנות אלא מיום השמיני והלאה. לפי שנזיר טהור צריך להביא קרבן בשמיני, לפיכך לא נגמרה טהרתו בשביעי, משא"כ נזיר טהור אינו חייב בקרבן ונגמרה טהרתו בשביעי לפיכך עולה לו שביעי מן המנין.

ג. נזיר שנטמא טומאות הרבה אינו מביא אלא קרבן אחד

⁵ רמב"ם שם הלכה יא

⁶ רמב"ם הלכות נזירות פרק ו הלכה ז

⁷ ויש בזה שאלה, דממ"נ אם נאמרה פרשה דנזירות גם בטמא שנדר הא מבואר שם גם הבאת קרבנות טומאה ונילות, ואם לא נאמרה פרשה דנזירות לטמא שנדר למה לוקה ולמה חלה עליו הנזירות כלל. אך האמת דוודאי נאמרה גם לטמא שנדר, אך לקרבנות ונילות יש מיעוט דתניא להלן יח. וטמא ראש נזרו בטהור שנטמא הכתוב מדבר שהוא טעון העברת שיער והבאת ציפורין ולפטור את הנזיר בקבר שאין טעון העברת שיער והבאת ציפורין ע"ש, דוטמא משמע שאח"כ נטמא ומיעטתו תורה לנזיר מתגלחת וציפורין וממילא משמע דכל דיני נזירות יש בו דוה בלבד מיעטת תורה ולא שארי דיני נזירות. ערוך השולחן העתיד שם סעיף ג

הלכות הדרף היומי

מסכת נוזר

נוזר שנטמא⁸ טומאות הרבה, בין שהתרו בו על כל אחת ואחת, ובין שלא התרו בו על כל אחת ואחת⁹, אינו מביא על טומאותיו אלא קרבן אחד.

דף יח:

ד. קרבן אחד על הנל עד שיביא חטאתו הביא חטאתו ונטמא והביא חטאתו ונטמא מביא קרבן על כל אחד ואחד הביא חטאתו ולא הביא אשמו מונה

נוזר שנטמא שחזור ומונה ימי נזירתו, מאימתי¹⁰ מתחיל למנות משיביא חטאתו, אבל עולתו ואשמו אין מעכבין אותו מלמנות. הרי שהזה בשלישי ובשביעי ולא טבל ונתאחר כמה ימים כשיטבול יעריב שמשו ויביא קרבנותיו למחר, טבל והעריב שמשו ואיחר קרבנותיו אינו מתחיל למנות עד שיביא חטאתו, אבל עולתו ואשמו אין מעכבין אותו.

ומה שהתבאר לעיל שנוזר שנטמא¹¹ טומאות הרבה אינו מביא על טומאותיו אלא קרבן אחד. זה אינו אלא כשנטמא פעם שניה קודם שיביא קרבנות טומאה הראשונה, ואף על פי שנתאחר כמה ימים אחר טהרתו קודם הבאת חטאתו, ונטמא באותן הימים, אינו מביא אלא קרבן אחד¹², אבל אם נטמא

⁸ רמב"ם שם הלכה טו

⁹ שאין התראה אלא למלקות אבל לענין קרבן אין התראה מעלה ומוריד. רדב"ז שם

¹⁰ רמב"ם הלכה יב – יג

¹¹ רמב"ם שם הלכה טו

¹² בכס"מ שם כתב פסק כחכמים והשתא חכמים דאמרי דאף בנטמא בח' וחזר ונטמא בשמיני מביא קרבן אחד על הכל עד שיביא חטאתו סברי דלא חיילא נזירות טהרה עליה עד שיביא חטאתו ורבי ור"י בר' יהודה סברי שאע"פ שלא הביא חטאתו חיילא עליה נזירות טהרה אלא דלרבי חיילא עליה מיום ח' ולר"י בר' יהודה מיום שביעי וההיא דנוזר טהור שנטמא אין שביעי עולה לו מן המנין אתיא כרבי וההיא דנוזר שנטמא טומאות הרבה אתיא כר' יוסי בר' יהודה ולכאורה קשה שרבינו לעיל כתב אבל נוזר טהור שנטמא אינו מתחיל למנות אלא מיום ח' והלאה והיינו כרבי וכאן פסק דנוזר שנטמא טומאות הרבה אינו מביא אלא קרבן אחד והיינו כר' יוסי בר' יהודה ואח"כ פסק שנתאחר כמה ימים אחר טהרתו קודם הבאת חטאתו ונטמא באותם הימים אינו מביא אלא קרבן אחד והיינו כחכמים וקשה שנמצא שהוא ז"ל כמזכיר שמרא לבי תלתא. וי"ל דאה"נ דהני תרתי מתנייתא מיתוקמי שפיר אליבא דחכמים ומאחר שרבינו פסק כחכמים שפיר פסק בהני תרתי מתנייתא. אך בלחם משנה הקשה שחכמים ודאי כרבי ס"ל רק מ"מ אף על גב דנזירות טהרה לא חיילא עד שמיני קרי ליה רבינו טומאות הרבה כיון דהוא אחר הטבילה של שביעי קרי ליה טומאה מוחלקת אף על פי שלענין הדין חדא טומאה היא. וכ"כ א"כ נימא דמתני' אתיא כרבי ונטמא בו' וקרי טומאות הרבה מפני שנטמא אחר הטבילה ודמי לטומאות הרבה ואמאי אוקמוה בנמרא דלא כרבי. וי"ל דבפ"ב דכריתות (דף ט') קאמר דמתני' חמשה מביאין קרבן אחד על עבירות הרבה ומני הא דנוזר שנטמא טומאות הרבה וא"כ ע"כ

תרומות והנצחות – בנק הדואר ח"ן 22887389 – ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLII7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרף היומי

מסכת נויר

וטהר, והביא חטאתו, ונטמא פעם שניה אחר שהביא חטאתו, אף על פי שעדיין לא הביא אשמו ועולתו, חייב בקרבנות אחרות.

צ"ל דמתני' לא מני אלא טומאות מחולקות דומיא דאיך דקרי עבירות הרבה שהם דברים מוחלקים. ובמעשה רקח תי' ולענ"ד נראה דמצי אתיא בין כרבי בין כרבנן לדעת רבינו שהרי פסק פ"ה הל' ט"ז שאם נטמא למת פעמים הרבה לוקה על כל טומאה וטומאה וכיון שכן אף דלגבי הקרבן במנין הימים הו"ל טומאה אחת מ"מ כיון דלגבי המלקות שמתחייב על כל פעם ופעם שנטמא קרי ליה טומאות הרבה.

תרומות והנצחות – בנק הדואר ח"ן 22887389 – ובטל' 0548027748
להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה
<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>